

ชัยพร ศรีมะเริง (2556) ความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่เทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา การค้นคว้าอิสระ รม.ม. บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันรัชต์ภาคย์ กรุงเทพมหานคร
อาจารย์ที่ปรึกษาฯ ศรศักดิ์ แสงงาม

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่เทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความเข้าใจของประชาชน ที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่เทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไปในพื้นที่เทศบาลนครนครราชสีมาอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้จากสุตรการคำนวณของทาโรยามาเน่เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ T-Test และค่าสถิติ F – Test

ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยความเข้าใจ ของประชาชนที่มีต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับความเข้าใจสูงที่สุดคือ ด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ย ระดับความเข้าใจต่ำที่สุดคือ ด้าน ความมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความเข้าใจต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความเข้าใจต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม ไม่แตกต่างกันแต่ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความเข้าใจต่อแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความเข้าใจต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมและในรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องเสริมสร้าง และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 3 ด้าน คือด้านความพอประมาณ ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง และด้านความมีเหตุผล ให้กับประชาชน ในพื้นที่ให้มี ความเข้าใจที่ถูกต้อง และสามารถนำไปปรับใช้กับการดำรงชีพได้ โดยเฉพาะด้านความมีเหตุผล เนื่องจากประชาชนมีความเข้าใจเหตุปัจจัยต่างๆ ในการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงน้อยกว่าการปฏิบัติตามหลักความพอประมาณ และความมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชนได้มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารการเงินเพื่อสามารถนำไปใช้ในการบริหารการเงินในครัวเรือนต่อไป โดยต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้หลักการพึ่งตนเอง คือเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย ดำรงชีวิตอย่างพอควร พออยู่ พอกิน สมควรตามอัตภาพ และฐานะของตน

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการชี้แนะ ให้ประชาชนมีความเข้าใจในหลักการทฤษฎีใหม่ และหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้มากขึ้น หรือสร้างความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้นเพื่อประชาชนจะได้มีระดับความเข้าใจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้อง เสริมสร้างแนวคิด วิธีการให้มีการสร้างชุมชนที่เข้มแข็งเพียงพอ คือ การที่ ชุมชนสามารถรวมตัวกัน มีความสามัคคีต่อกันเพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่นมั่นคง รวมตัวกันเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็งต่อไป